

A ...-i Törvényszék ... Ügyvédi Iroda ... (.... szám alatti) ügyvéd által képviselt felperes neve (...) felperesnek - ... által képviselt alperes neve (...) alperes ellen sérelemdíj megfizetése iránt indított perében meghozta a következő

Í t é l e t e t:

A törvényszék a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra-(...) Ft feljegyzett eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezéssel lehet élni, melyet előterjesztése esetén a ...-i Törvényszéken kell elektronikus úton benyújtani a ...-i Ítéltáblához címzetten.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a ...-i Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére, összegére, vagy az ítélet indokolására irányul. A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési határidő lejárt előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a ...-i Ítéltábla fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

Az ítélet ellen a fellebbezést előterjesztő fél számára a ...-i Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselőt kötelező.

I n d o k o l á s

A ...-i Járásbíróság számú végzésével felperes nevefelperesnek felperes neve alperes ellen házasság felbontása és járuléka iránt indított perében ideiglenes intézkedéssel a felek házasságából született ..., ... és ... utónevű kiskorú gyermekek tartózkodási helyeként a felperesi édesanya mindenkori lakóhelyét, illetőleg tartózkodási helyét jelölte ki azzal, hogy az alperesi édesapa a gyermeke feletti gondozási, nevelési jogát nem gyakorolhatja.

... .. Kormányhivatala ... Kerületi Osztály Kormányablak Osztály a ügyiratszámú határozatával kiskorú felperes nevenak, a, szám alatti állandó lakcímre történő lakcím visszaállítása ügyében felperes neve mint nevezett kiskorúak édesapja és másik törvényes képviselője által benyújtott kérelmét a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény végrehajtásáról szóló 146/1993. (X.26.) Kormányrendelet 30. § (1) bekezdése alapján elutasította.

Hivatkozott rá, hogy a felperes neve által bemutatott dokumentumok jogi relevanciával nem bírnak, hiszen a ...-i Járásbíróság számú ideiglenes intézkedést tartalmazó végzése egyértelműen rendelkezik a kiskorú gyermekek tartózkodási helyéről. Ennek következtében a kiskorú gyermekek

állandó lakhelye az édesanyja állandó lakóhelyével megegyező cím marad.

A határozat ellen felperes neve fellebbezést terjesztett elő.

Ezt követően ... Kormányhivatala ...Kerületi Hivatal Kormányablak Osztálya megkereste a ...-i Járásbíróságot arra vonatkozóan, hogy a számú végzés első bekezdésében foglaltakat jól értelmezték-e és döntöttek a kiskorú gyermekek édesanyjával közös lakóhelyre történő bejelentéséről.

A ...-i Járásbíróság ... számú tájékoztatása szerint a bíróság döntése értelmében a bontóper jogerős befejezéséig a gyermekek lakóhelye, tartózkodási helye az édesanya mindenkori lakóhelye, tartózkodási helye.

Utalt rá, hogy a bíróság érdemi állásfoglalást a kormányhivatal előtt fellebbezés okán folyó eljárásban nem adhat, a vitás kérdést nem bírálhatja el.

... Kormányhivatala a ... számú határozatával az elsőfokú határozatot akként változtatta meg, hogy az elsőfokú határozat rendelkező része „5.000.-Ft illetékbélyeggel ellátott” szövegrészét törölte, az elsőfokú határozat rendelkező részét az alábbi szövegrésszel egészítette ki: „A fellebbezés illetékmentes”.

Megállapította, hogy a bíróság ideiglenes intézkedésével a gyermekeket az ügyfélnél helyezte el. A személyi adat és lakcímnnyilvántartás adatai alapján megállapítható, hogy az ügyfél lakóhelye megegyezik a gyermekek bejelentett lakóhelyével. Mindezek következtében az eljárás során nem merült fel olyan körülmény, amely arra utalna, hogy a tárgybeli ingatlan nem a gyermekek tényleges lakóhelye.

A felperes ezt követően kérte a 62. számú bírósági levél kijavítását az 56. számú végzésnek megfelelően.

A ...-i Járásbíróság számú végzésével felperes neve alperes átírat kijavítása iránti kérelmét elutasította. Tájékoztatta, hogy az ideiglenes intézkedést elrendelő végzés megküldésre került a megkereső Kormányhivatal Kerületi Hivatal részére. Megállapította, hogy a végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a személyiségi jogait, ezen belül emberi méltósághoz való jogát, szülői felügyeleti jogát, apai jogait, és a tisztességes eljáráshoz való jogát, mert a saját számú végzésével szemben ellentétes és valótlan hivatalos nyilatkozatot tett a közigazgatási eljárásban a ... számú hivatalos levelében. Kérte az alperes kötelezését-Ft sérelemdíj és az illeték 15 napon belüli megfizetésére, továbbá az alperes eltiltását a további jogsértéstől. A kereset jogalapjaként a régi Pp. 1. § és 2. §., valamint Ptk. 2:42. § (1)- (2) bekezdése, 2:51. § (1) bekezdés a)-d) pontját jelölte meg.

Keresetét azzal indokolta, hogy a ...-i Járásbíróság ideiglenes intézkedésében a kiskorú gyermekek tartózkodási helyeként jelölte ki a felperesi édesanya mindenkori lakóhelyét, illetve tartózkodási helyét. E körben hivatkozott az 1992. évi LXVI. törvény 38. § rendelkezéseire.

Előadta, hogy a gyermekek édesapái lakcímkártyájának visszaállítása ügyében közigazgatási eljárást indított, hiszen a jogerős végzés és kijelölés értelmében csak és kizárólag a gyermekek tartózkodási helye, ideiglenes lakcíme lehet a felperesi édesanya mindenkori lakcíme, tartózkodási helye.

Az alperes jogsértő magatartást tanúsított, amikor a 62. számú hivatalos levelében a korábbi saját 56. számú végzésével ellentétesen nyilatkozott, a végzésben foglaltakat peren kívül jogellenesen megváltoztatta, és nem a végzésnek megfelelő állásfoglalást adta ki. A nyilatkozat jogellenesen

kiegészítette a lakóhely kijelöléssel a korábbi és jogerőssé vált perbeli ideiglenes végzést, most már peren kívül és a perbeli felek értesítése nélkül.

Hivatkozott rá, hogy ezt követően ... Kormányhivatala másodfokú végzésében elutasította a kérelmét, utalva rá, hogy az elsőfokú döntést a ...-i Járásbíróság hivatali állásfoglalására alapozták.

Ezáltal a másik szülő megváltoztathatta kiskorú ... állandó lakóhelyén alapuló ...-i óvodáját, ... állandó lakóhelyén alapuló körzetes ...-i iskoláját.

Hivatkozott rá, hogy a kereset alapja a 62. sorszám alatt megtett tájékoztatás, ami nem része a peres eljárásnak, nem is a per tárgyához képest tisztességtelen az eljárás, hanem önmagában ezzel a tájékoztatással kapcsolatban. Ez a bíróság perbeli tevékenységétől független tevékenységből született, arról a felperest nem tájékoztatták és kizárólag ez alapján írták át a kormányhivatalban az állandó lakóhelyet.

Sérrelmezte, hogy a felperest a peres iratoktól elzárták, augusztus és szeptember hónapokban nem jutott hozzá az iratokhoz, és az októberi iratbetekintésen ez az irat hiányzott a peres aktából. Álláspontja szerint a kormányhivatal megkeresésére a bíróság nem válaszolhatott volna, nincs lehetősége a bíróságnak arra, hogy a kormányhivatal megkeresésére válaszoljon, tájékoztatást adjon.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy a ...-i Járásbíróságnak a közigazgatási szerv részére adott számú tájékoztatása ellentétes lenne az 56. sorszámú végzésben foglalt rendelkezéssel. Hivatkozott rá, hogy a Ptk. rendelkezései, amelyen a bíróság végzése alapul, a tartózkodási hely fogalmát szélesebb, illetve eltérő értelemben használják, mint ahogy azt az 1992. évi LXVI. törvény tartalmazza.

Ezek alapján a bíróság jogellenes magatartására történt hivatkozás ténybelileg sem helytálló. Jogellenes magatartás, jogértelmezés, intézkedés hiányában pedig sem alapjogsértés, sem személyi jogsértés nem állapítható meg. Amennyiben a bíróság jogszerű eljárása ellenére a felperes személyiségi jogai mégis sérültek, az nyilvánvalóan nem a bíróság intézkedésével, eljárásával áll okozati összefüggésben.

A bíróság esetleges téves jogértelmezése, jogalkalmazása nem csak személyiségi jogsértést nem valósít meg, hanem a tisztességes eljáráshoz való jog megsértéseként sem minősíthető. Az, hogy egy adott ügyben érvényesül-e a tisztességes eljárás követelménye, csak az eljárás egészének és valamennyi körülményének figyelembevételével lehet megítélni. A per alapjául megjelölt egyetlen intézkedés alapján alapjogi sérelem akkor sem lenne megállapítható, amennyiben annak jogellenessége igazolt lenne.

Álláspontja szerint téves a felperes azon hivatkozása, hogy az elsőfokú bíróságnak a közigazgatási szerv megkeresésére adott tájékoztatása nem a perben történt. Maga a felperes is egyértelműen meg tudta jelölni, hogy a bíróság a sérelmezett intézkedést milyen számon hozta és küldte meg a közigazgatási hatóságnak. Az a körülmény, hogy a bíróság egy közbenső intézkedésről a feleket nem közvetlenül, hanem csak az előző tárgyalás óta keletkezett iratok ismertetése során tájékoztatja, nem jelenti azt, hogy a bíróság azt nem a perben tette. A ...-i Járásbíróság 62. számú irata nem végzés, hanem a kormányhivatal megkeresésére átirat formájában megfogalmazott válaszirat. Hivatkozott rá, hogy a felperes nem adta elő, hogy a válaszádat a bíróság milyen jogi alapon tagadhatta volna meg. A felperes semmilyen módon nem igazolta, hogy az általa hivatkozott októberi iratbetekintés alkalmával a 62. számú irat hiányzott a peres aktából. Az iratokba való betekintés felperes által hivatkozott akadályát pedig nyilvánvalóan az képezte, hogy az 56. számú végzés elleni fellebbezés elbírálása végett az iratokat felterjesztették a másodfokú bírósághoz.

A ...-i Ítélet tábla az eljárás lefolytatására a ...-ti Törvényszéket jelölte ki.

A törvényszék a rendelkezésre álló iratok, felek nyilatkozatai alapján megállapította, hogy a felperes

keresete az alábbiak szerint nem megalapozott.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (új Ptk.) 2:42. §, 2:52. § előírásai alapján személyiségvédelmi igényt olyan jogsértő magatartás, cselekmény alapol meg, amely egyben az adott személy személyhez fűződő jogát is sérti.

Az alperes jogellenes magatartásának alátámasztására a felperes kizárólag a sérelmezett eljárásban született számú tájékoztatásra hivatkozott.

Az iratok alapján azonban az elsőfokú közigazgatási hatóság a fenti, 62. számú tájékoztatást megelőzően hozta meg a határozatát az 56. számú végzés alapján.

Kifejezetten utal rá a határozat, hogy a bíróság végzése rendelkezik a gyermekek tartózkodási helyéről és a tartózkodási hely kijelölése alapján állapította meg azt, hogy a kiskorú gyermekek állandó lakóhelye az édesanya állandó lakóhelyével megegyező cím marad.

A másodfokon eljáró közigazgatási hatóság sem a bíróság 62. szám alatti tájékoztatására alapította a határozatát. A másodfokú határozat is egyértelműen a bíróság 56. számú végzésére hivatkozik, mellyel a bíróság a gyermekek tartózkodási helyeként jelölte ki az ügyfél (anya) mindenkori lakóhelyét, tartózkodási helyét. A határozat indokolása szerint az 1992. évi LXVI. törvény, a kormányrendelet hivatkozott előírásai, továbbá a bíróság 56. számú döntése alapján a gyermekek lakóhelyeként azt a lakást kell bejelenteni, amelyben a gyermekek az ügyféllel élnek.

A fenti okfejtést követően a határozatban csak utalás található arra, hogy az elsőfokú hatóság a fellebbezés benyújtását követően megkereste a bíróságot tájékoztatást kérve, és hogy a bíróság milyen tájékoztatást adott, azonban az a döntést a határozat fent ismertetett indokolása alapján nem befolyásolta.

A hatóság döntése nem attól függött, hogy az ideiglenes intézkedést elrendelő végzésben, illetve az azt követően adott tájékoztatásban a gyermekek „tartózkodási helyeként”, vagy „lakóhelyeként” megnevezés szerepelt -e.

A határozat indokolása alapján a hatóság azt vizsgálta, hogy a gyermekek az ügyfélnél (anya) lettek -e elhelyezve, és hogy az ügyfél bejelentett lakóhelye egyezik -e a gyermekek bejelentett lakóhelyével, az e a gyermekek tényleges lakóhelye. Az indokolás szerint ugyanis a gyermekek tényleges lakóhelyének a nyilvántartásba vétele történik a lakcím bejelentési eljárás során.

Az alperes jogszerűen járt el, amikor a kormányhivatal megkeresésére tájékoztatást adott, nincs olyan jogszabályi előírás - illet a felperes sem jelölt meg -, amely alapján a válaszadást megtagadhatta volna. A tájékoztatást pedig az alperes a perben tette, mind a megkeresés, mind tájékoztatás iktatva lett és be lett szerelve az iratok közé. A felperes nem bizonyította, hogy a 62. számú tájékoztatás az iratbetekintés alkalmával nem volt megtalálható az iratokban, a bíróság által beszerzett - és a felperes nyilatkozata alapján visszaküldött - iratokban le volt fűzve a hivatkozott tájékoztatás is. Amennyiben pedig az iratok fellebbezés elbírálása folytán felterjesztésre kerülnek a másodfokú bírósághoz, értelemszerűen az elsőfokú bíróság nem tudja biztosítani az iratbetekintést.

A 62. számú tájékoztatás nem változtatta meg, nem egészítette ki az 56. számú végzést, csak megerősítette, hogy az édesanya a gondozó szülő, akivel közös háztartásban élnek a gyerekek és az édesapa a különélő szülő, aki a gyermekek felett a gondozási, nevelési jogát nem gyakorolhatja.

A 62. számú tájékoztatásnak - miután az nem végzés - nem volt rendelkező része, így amennyiben a régi Pp. határozat kijavítására vonatkozó rendelkezései (224. §) alkalmazandóak a fenti

tájékoztatásra, a kijavítás tárgyában hozott határozat ellen fellebbezésnek akkor sincs helye.

A fentiek alapján az alperes részéről jogsértés nem állapítható meg, jogsértő magatartás hiányában pedig a felperest állítása szerint ért személyiségi jogi sérelmek és az alperes eljárása között okozati összefüggés nem áll fenn.

Jogsértés hiányában a felperes alapjogi sérelemre hivatkozása sem megalapozott.

Ezekre tekintettel a törvényszék a felperes keresetét elutasította.

Tekintettel arra, hogy kereset a rendelkezésre álló adatok, iratok alapján érdemben elbírálható volt, az érdemi elbíráláshoz további bizonyítási eljárás lefolytatására nem volt szükség, a törvényszék a felperesnek az eljáró bíró, a kormányhivatal ügyintézője tanúként való meghallgatására és a kormányhivatal megkeresésére irányuló indítványát, mint szükségtelent, elutasította.

A törvényszék a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rég. Pp.) 78. § alapján kötelezte a pervesztes felperest az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdés és 42. § (1) bekezdés a.) pontja alapján - az ..., - Ft pertárgyérték figyelembevételével - számított eljárási illeték megfizetésére.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a régi Pp. 233. §-án alapul.

...,

Dr. ...s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő